ศาสนาอิสลาม

นำเสนอเมื่อ : 16 พ.ย. 2552

อิสลาม เป็นคำภาษาอาหรับ الإسلام แปลว่า การสวามิภักดิ์ ซึ่งหมายถึงการสวามิภักดิ์อย่างบริบูรณ์ แด่ อัลลอหฺ พระผู้เป็นเจา ดวยการปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ อิสลาม มีรากศัพท์มาจากคำวา อัส-สิลมฺ หมายถึง สันติ โดยนัยวาการสวามิภักดิ์ตอพระผู้เป็นเจาจะทำใหมนุษย์ได้พบกับสันติภาพทั้งในโลกนี้และโลกหนา ศาสนาอิสลามเป็นศาสนามนุษยชาติตลอดกาล ตั้งแตแรกเริ่มของการกำเนิดของมนุษย์จนถึงปัจจุบันและอนาคต

ศาสนาอิสลาม

อิสลาม เป็นคำภาษาอาหรับ **الإسلام** แปลว่า การสวามิภักดิ์ ซึ่งหมายถึงการสวามิภักดิ์อย่างบริบูรณ์ แด่ อัลลอหฺ พระผู้เป็นเจา ดวยการปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ อิสลาม มีรากศัพท์มาจากคำวา อัส-สิลมฺ หมายถึง สันติ
โดยนัยวาการสวามิภักดิ์ตอพระผู้เป็นเจาจะทำใหมนุษย์ได้พบกับสันติภาพทั้งในโลกนี้และโลกหนา ศาสนาอิสลามเป็นศาสนามนุษยชาติตลอดกาล ตั้งแตแรกเริ่มของการกำเนิดของมนุษย์จนถึงปัจจุบันและอนาคต

บรรดาศาสนทูตในอดีตล้วนแต่ได้รับมอบหมายให้สอนศาสนาอิสลามแก่มนุษยชาติ ศาสนทูตทานสุดทายคือมุฮัมมัด บุตรของอับดุลลอหฺ บินอับดิลมุฏฏอลิบ จากเผากุเรชแหงอารเบีย ได้รับมอบหมายให้เผยแผ่สาส์นของอัลลอหฺในชวงปี ค.ศ. 610 - 632 เฉกเชนบรรพศาสดาในอดีต โดยมี มะลักญิบรีล เป็นสื่อระหวางอัลลอหฺพระผู้เป็นเจาและมุฮัมมัด

พระโองการแห่งพระผู้เป็นเจาที่ทะยอยลงมาในเวลา 23 ปี ได้รับการรวบรวมขึ้นเป็นเลมมีชื่อวา อัลกุรอาน ซึ่งเป็นธรรมนูญแห่งชีวิตมนุษย์ เพื่อที่จะได้ครองตนบนโลกนี้อย่างถูกตองกอนกลับคืนสูพระผู้เป็นเจา

สาส์นแห่งอิสลามที่ถูกส่งมาให้แก่มนุษย์ทั้งมวลมีจุดประสงค์หลัก 3 ประการคือ:

1. เป็นอุดมการณ์ที่สอนมนุษย์ให้ศรัทธาในอัลลอหฺ พระผู้เป็นเจาเพียงพระองค์เดียว ที่สมควรแกการเคารพบูชาและภักดี

ศรัทธาในความยุติธรรมของพระองค์ ศรัทธาในพระโองการแห่งพระองค์
ศรัทธาในวันปรโลก วันซึ่งมนุษย์ฟื้นคืนชีพอีกครั้งเพื่อรับการพิพากษา
และรับผลตอบแทนของความดีความชั่วที่ตนได้ปฏิบัติไปในโลกนี้
มั่นใจและไว้วางใจต่อพระองค์ เพราะพระองค์คือที่พึ่งพาของทุกสรรพสิ่ง
มนุษย์จะต้องไม่สิ้นหวังในความเมตตาของพระองค์
และพระองค์คือปฐมเหตุแห่งคุณงามความดีทั้งปวง

2. เป็นธรรมนูญสำหรับมนุษย์ เพื่อให้เกิดความสงบสุขในชีวิตส่วนตัว และสังคม เป็นธรรมนูญที่ครอบคลุมทุกด้าน ไม่ว่าในด้านการปกครอง เศรษฐกิจ หรือนิติศาสตร์ อิสลามสั่งสอนให้มนุษย์อยู่กันด้วยความเป็นมิตร ละเว้นการรบราฆ่าฟัน การทะเลาะเบาะแว้ง การละเมิดและรุกรานสิทธิของผู้อื่น ไม่ลักขโมย ฉ้อฉล หลอกลวง ไม่ผิดประเวณี หรือทำอนาจาร ไม่ดื่มของมึนเมาหรือรับประทานสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายและจิตใจ ไม่บ่อนทำลายสังคมแม้ว่าในรูปแบบใดก็ตาม

3. เป็นจริยธรรมอันสูงส่งเพื่อการครองตนอย่างมีเกียรติ เน้นความอดกลั้น ความซื่อสัตย์ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที ความสะอาดของกายและใจ ความกล้าหาญ การให้อภัย ความเท่าเทียมและความเสมอภาคระหว่างมนุษย์ การเคารพสิทธิของผู้อื่น สั่งสอนให้ละเว้นความตระหนี่ถี่เหนียว ความอิจฉาริษยา การติฉินนินทา ความเขลาและความขลาดกลัว การทรยศและอกตัญญู การล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น

อิสลามเป็นศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าที่เป็นทางนำในการดำรงชีวิตทุกด้าน แก่มนุษย์ทุกคน ไม่ยกเว้น อายุ เพศ เผ่าพันธ์ วรรณะ หรือฐานันดร

ศาสนาแบ่งหลักคำสอนไว้ 3 หมวดดังนี้

1. หลักการศรัทธา

2. หลักจริยธรรม

3. หลักการปฏิบัติ

<u>หลักการศรัทธา</u>

อิสลามสอนว่า ถ้าหากมนุษย์
พิจารณาด้วยสติปัญญาและสามัญสำนึกจะพบว่า
จักรวาลและมวลสรรพสิ่งทั้งหลายที่มีอยู่ มิได้อุบัติขึ้นมาด้วยตัวเอง

เป็นที่แน่ชัดว่า สิ่งเหล่านี้ได้ถูกอุบัติขึ้นมาโดยพระผู้สร้าง
ด้วยอำนาจและความรู้ที่ไร้ขอบเขต
ทรงกำหนดกฎเกณฑ์ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไว้ทั่วทั้งจักรวาล
ทรงขับเคลื่อนจักรวาลด้วยระบบที่ละเอียดอ่อน
ไม่มีสรรพสิ่งใดถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร้สาระ

พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเมตตา
ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างประเสริฐจะเป็นไปได้อย่างไร
ที่พระองค์จะปล่อยให้มนุษย์ดำเนินชีวิตอยู่ไปตามลำพัง โดยไม่ทรงเหลียวแล
หรือปล่อยให้สังคมมนุษย์ดำเนินไปตามยถากรรมของตัวเอง

พระองค์ทรงขจัดความสงสัยเหล่านี้ ด้วยการประทานกฎการปฏิบัติต่าง ๆ
ผ่านบรรดาศาสดา ให้มาสั่งสอนและแนะนำมนุษย์ไปสู่การปฏิบัติ
สำหรับการดำเนินชีวิต แน่นอนมนุษย์อาจมองไม่เห็นผล
หรือได้รับประโยชน์จากการทำความดี หรือได้รับโทษจากการทำชั่ว ของตน

จากจุดนี้ทำให้เข้าใจได้ทันทีว่า ต้องมีสถานที่อื่นอีก
อันเป็นสถานที่ตรวจสอบการกระทำของมนุษย์ อย่างละเอียดถี่ถ้วน
ถ้าเป็นความดีพวกเขาจะได้รับรางวัลเป็นผลตอบแทน
แต่ถ้าเป็นความชั่วกจะถูกลงโทษไปตามผลกรรมนั้น
ศาสนาได้เชิญชวนมนุษย์ไปสู่หลักการศรัทธา และความเชื่อมั่นที่สัตย์จริง
พร้อมพยามผลักดันมนุษย์ ให้หลุดพ้นจากความโง่เขลาเบาปัญญา

หลักศรัทธา หลักศรัทธาอิสลามมี 5 ประการ

1. เตาฮีด (เอกภาพ)
คือศรัทธาว่าอัลลอหฺทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากพระองค์ ศรัทธาว่าพระองค์มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง
พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงสราง และพระผู้ทรงกำหนด

2. อะดาละหฺ (ความยุติธรรม) คือศรัทธาว่าอัลลอหฺทรงยุติธรรมยิ่ง

3. นุบูวะหฺ (ศาสดาพยากรณ์) คือศรัทธาว่าอัลลอหฺได้ทรงส่งศาสนทูตต่าง ๆ ที่อัลลอหฺได้ทรงสงมายังหมู่มนุษย์ หนึ่งในจำนวนนั้นคือนบีมุฮัมมัด
ที่ได้รับคัมภีร์อัลกุรอาน ในนั้นมีคำสั่งสอนให้มนุษย์ศรัทธาต่ออัลลอหฺ
ศรัทธาในบรรดามะลาอิกะหฺ ทาสผู้รับใช้อัลลอหฺ มีบทบัญญัติ
และพงศาวดารของประชาชาติในอดีต เพื่อเป็นข้อคิดและ อุทธาหรณ์

4. อิมามะหฺ (การเป็นผู้นำ)
ศรัทธาว่าผู้นำสูงสุดในศาสนาจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากศาสนทูตมุฮัมมัดเท่านั้น จะเลือกหรือแต่งตั้งกันเองไม่ได้ ผู้นำเหล่านั้น มี 12 คนคือ อะลีย์ บินอะบีฏอลิบและบุตรหลานของอะลีย์ และฟาฏิมะหฺอีก 11 คน

5. มะอาด (การกลับคืน) ศรัทธาในวันฟื้นคืนชีพ คือหลังจากสิ้นโลกแล้ว มนุษย์จะฟื้นขึ้น เพื่อรับการตอบสนองความดีความชั่วที่ได้ทำไปบนโลกนี้

หลักจริยธรรม

ศาสนาสอนว่า ในการดำเนินชีวิตจงเลือกสรรเฉพาะสิ่งที่ดี อันเป็นที่ยอมรับของสังคม จงทำตนให้เป็นผู้ดำรงอยู่ในศีลธรรม พัฒนาตนเองไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นคนที่รู้จักหน้าที่ ห่วงใย มีเมตตา มีความรัก ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น รู้จักปกป้องสิทธิของตน ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เป็นผู้มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว และหมั่นใฝ่หาความรู้ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นคุณสมบัติของผู้มีจริยธรรม ซึ่งความสมบูรณ์ทั้งหมดอยู่ที่ความยุติธรรม

หลักการปฏิบัติ

ศาสนาสอนว่า กิจการงานต่าง ๆ ที่จะทำนั้น มีความเหมาะสมกับตนเองและสังคม ขณะเดียวกัน ต้องออกห่างจากการงานที่ไม่มีที่สร้างความเสื่อมเสียอย่างสิ้นเชิง

ส่วนการประกอบคุณงามความดีอื่น ๆ การถือศีลอด การนมาซ และสิ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งเหล่านี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นบ่าวที่จงรักภักดี และปฏิบัติตามบัญชาของพระองค์ กฎเกณฑ์และคำสอนของศาสนา ทำหน้าที่คอยควบคุมความประพฤติของมนุษย์ ทั้งที่เป็นหลักศรัทธา หลักปฏิบัติและจริยธรรม

เราอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่ละเมิดคำสั่งต่าง ๆ ของศาสนา มิได้ถือว่าเขาเป็นผู้ที่ศรัทธาอย่างแท้จริง หากแต่เขากระทำการต่าง ๆ ไปตามอารมณ์และความต้องการใฝ่ต่ำของเขาเท่านั้น

ศาสนาอิสลามในความหมายของอัลกุรอานนั้น หมายถึง "แนวทางในการดำเนินชีวิต ที่มนุษย์จะปราศจากมันไม่ได้" ส่วนความแตกต่างระหว่างศาสนากับกฎของสังคมนั้น

คือศาสนาได้ถูกประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้า
สวนกฎของสังคมเกิดขึ้นจากความคิดของมนุษย์ อีกนัยหนึ่ง
ศาสนาอิสลามหมายถึง การดำเนินของสังคมที่เคารพต่ออัลลอหฺ
และเชื่อฟังปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์

อัลลอห ตรัสเกี่ยวกับศาสนาอิสลามว่า "แท้จริง ศาสนา ณ อัลลอหฺ
คืออิสลาม บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ได้ขัดแย้งกัน
นอกจากภายหลังที่ความรู้มาปรากฏแก่พวกเขา
ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขา และผู้ใดปฏิเสธโองการต่าง ๆ
ของอัลลอหฺ แน่นอน อัลลอหฺทรงสอบสวนอย่างรวดเร็ว (อัลกุรอาน
อาลิอิมรอน:19)

ศาสนวินัย นิติศาสตร์และการพิพากษา

1. **วาญิบ** คือหลักปฏิบัติภาคบังคับที่มุกัลลัฟ
(มุสลิมผู้อยู่ในศาสนนิติภาวะ) ทุกคน ต่องปฏิบัติตาม
ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจะต้องถูกลงทัณฑ์ เช่นการปฏิบัติตาม ฐานบัญญัติของอิสลาม
(รุกน)ต่าง ๆ การศึกษาวิทยาการอิสลาม การทำมาหากินเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว
เป็นต้น

2. **ฮะรอม** คือกฎบัญญัติห้ามที่มุกัลลัฟทุกคนต้องละเว้น
ผู้ที่ไม่ละเว้นจะต้องถูกลงทัณฑ์

3. **ฮะลาล** คือกฎบัญญัติอนุมัติให้มุกัลลัฟกระทำได้ อันได้แก่ การนึกคิด
วาจา และการกระทำที่ศาสนาได้อนุมัติให้ เช่น
การรับประทานเนื้อปศุสัตว์ที่ได้รับการเชือดอย่างถูกต้อง
การค้าขายโดยสุจริตวิธี การสมรสกับสตรีตามกฎเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ เป็นต้น

4. **มุสตะฮับ** หรือที่เรียกกันติดปากว่า ซุนนะหฺ (ซุนนะห์, ซุนนัต)
คือกฎบัญญัติชักชวนให้มุสลิม และมุกัลลัฟกระทำ
หากไม่ปฏิบัติก็ไม่ได้เป็นการฝ่าฝืนศาสนวินัย
โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับหลักจริยธรรม เช่นการใช้น้ำหอม
การขริบเล็บให้สั้นเสมอ การนมาซนอกเหนือการนมาซภาคบังคับ

5. **มักรูหฺ** คือกฎบัญญัติอนุมัติให้มุกัลลัฟกระทำได้ แต่พึงละเว้น คำว่า
มักรูหฺ ในภาษาอาหรับมีความหมายว่า น่ารังเกียจ
โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับหลักจริยธรรม
เช่นการรับประทานอาหารที่มีกลิ่นน่ารังเกียจ

การสวมเสื้อผ้าอาภรณ์ที่ขัดต่อกาลเทศะ เป็นต้น

6. มุบาฮฺ คือสิ่งที่กฎบัญญัติไม่ได้ระบุเจาะจง จึงเป็นความอิสระสำหรับมุกัลลัฟที่จะเลือกกระทำหรือละเว้น เช่นการเลือกพาหนะ อุปกรณ์เครื่องใช้ หรือ การเล่นกีฬาที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติห้าม

หลักปฏิบัติในของอิสลามมี 10 ประการ

1. ดำรงการนมาซ วันละ 5 เวลา
2. จ่ายซะกาต
3. จ่ายคุมสฺ นั่นคือ จ่ายภาษี 1 ใน 5 ให้แก่ผู้ปกครองอิสลาม
4. บำเพ็ญฮัจญ์ หากมีความสามารถทั้งกำลังกาย และกำลังทรัพย์
5. ถือศีลอดในเดือนรอมะฎอนทุกปี
6. ญิฮาด นั่นคือการปกป้องและเผยแผ่ศาสนาด้วยทรัพย์และชีวิต
7. สั่งใช้ในสิ่งที่ดี
8. สั่งห้ามไม่ให้ทำชั่ว
9. การภักดีต่อบรรดาอิมามอันเป็นผู้นำที่ศาสนากำหนด
10. การตัดขาดจากศัตรูของบรรดาอิมามอันเป็นผู้นำที่ศาสนากำหนด

กฎบัญญัติห้ามในอิสลาม(ฮะรอม)ในมัซฮับซุนนีและชีอะหฺ

ทั้งในมัซฮับซุนนีและชีอะหฺมีกฎบัญญัติห้าม(ฮะรอม)ดังต่อไปนี้